

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

∴∴

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

∴∴

1930.

¶

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

1. szám.

ÚJÉVRE.

*Te ringatád bölcsőmet egykor,
Te adsz koporsót is nekem ;
A te kezekben gyöngye kis por
A testem és az életem.
Ha kín gyötör, keservek érnek,
Sorsom kegyetlen, mostoha,
Te vagy a vészek tengerének
Dezérő fénye, árboca.*

*Midőn a föld még pusztaság volt,
Rajj' alvó néma tengerek,
A dús talaj még nem virágozott,
Nem éltek rajj' emberek,
Te akkor is fönny ragyogtál
A csillagos iven felül,
S élő habár magadba voltál,
Te boldog voltál egyedül.*

*Mi haszna hoztál hát e földre
Engem s halandó társaim ?
Hogy baj, veszély torkába lökve
Járjunk e föld siralmain ?
Nem végtelen jóságod volt-e
Mely minket e csillagra tett,
Hogy szent parancsod teljesítve
Meglássunk egykor tégedet ?*

*Oh adj szívembe új bizalmat
Ez új esztendő kezdetén,
Hogy nem feledve nagy hatalmad,
Mindig előtted járjak én.
Mi nékem hosszú év, te néked
Csak egy tűnékeny pillanat, —
Egy pillanattól függ az élet
Vagy az örökös kárhozat! B. A.*

A vallásos érzület fontosságáról.

Máté evangéliuma 22, 34—40. leírása szerint a farizeusok és írástudók azt a fogós kérdést tették fel Jézus előtt, hogy melyik a legnagyobb és legfontosabb vallási parancsolat. Jézus erre azt felelte, hogy: A szeretet az Isten és ember iránt: „Szeresd az Urat a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonló ehhez. Szeresd felebarátodat, mint magadat.” Jézus eme szavai szerint tehát a szeretet a legmélyebb vallásos érzület; mert mint az illatos csepp rózsajában ezer és ezer rózsaszirmnak az illata van belefoglalva, úgy a szeretet parancsolatában is benne van mindaz a sok parancsolat, amelybe az emberek az isteni törvényt összefoglalták.

Szeretet! Alig van szó a világon, mellyel oly sok visszaélés történnék, mint éppen ezzel. Számtalanszor kimondjuk anélkül, hogy azzal az érzelmi hullámmal és tettekhez szomszoros öntudatossággal kíséreljünk, melyet e szó megérdemel. Már öntudatlan gyermekkorunkban megszoktuk hozzátartozóink kérdésére: Szeretsz-e, azt mondani: Szeretlek. Pedig akkoriban e szó ajkainkon csak üres hang volt, amely nem jelentett többet a mi számunkra egy biztató mosolynál, vagy egy ölelésnél. Azóta is igen sok mindenre rámondtuk már, hogy szeretjük, de ha őszinték vagyunk, akkor be kell vallanunk, hogy legtöbbször csak pillanatnyi meghatottságunkat, egy percnyi elragadtatásunkat fejezte ki e szó.

Magunkra kényszerítjük-e a szeretetet?

Azt igenis megparancsolhatom ajkamnak, hogy szóljon szeliden, használja a leggyöngédebb szavakat és a legmegnyerőbb hangot. Kezeimnek is megparancsolhatom, hogy melegséggel szorítsák meg az ellenségnek felém nyújtott kezét, vagy hogy a legnehezebb pillanatokban is imára kulcsolódjanak. Megparancsolhatom lábamnak, hogy tegye meg a legnehezebb utat és keresse fel az engem gyűlölőt, de vajjon megparancsolhatom e szívemnek is, hogy szeressen?

Általában azt tapasztaljuk, hogy a szeretet, mint tőlünk teljesen független érzés nyilatkozik meg. Ha emberekkel jövőnk össze, alig váltottunk velük még néhány szót, már bontakozik bennünk annak az érzése, hogy ezt az embert

nem szeretjük. Viszont másokkal szemben egészen rövid együttlét elegendő ahhoz, hogy az illetőt megszeressük. Micsoda hát akkor a szeretet? Vajjon nem olyan virág-e, melyet egy felsőbb hatalom plántált bele szívünkbe, s amely gyakorta összezsugorodik, elfagy attól a hidegségtől, amely némely ember egyéniségéből kiárad, máskor pedig kibontakozik, mint a természetes virág a nap áldó melegének hatása alatt?

Jézus tanítása szerint az öntudatos ember nemcsak érzékeivel, de érzelmeivel is rendelkezik. Az ember ott él Isten közelében és nemcsak értelmével, de lelkével is igyekszik őt megérteni. Megérti, hogy Isten a szeretet. Mindnyájan tapasztaltuk már, hogyha két legellenféltesebb jellemű ember gyakran találkozik egymással, egymásra, lassanként bár, de átalakító hatással bír. Az ember nemcsak kicseréli egymással gondolatait, hanem szinte önkéntelenül át is vesz, sajátjáévá tesz belőlük, melyek azután egész lényét befolyásolják. Jézus azt óhajtja, hogy az ember közeledjék az isteni szeretethez, amely azután átalakítja, mássá teszi az embert. Az Istennek ezen szeretete azonban nem merül ki a vallásos cselekményekben, hanem az emberek iránti szeretetteljes cselekedetekben is kifejezésre jut.

Az első szeretet.

Vannak az ember életében pillanatok, midőn ezen érzés lelkünk mélyén friss erővel ébred fel. Jó látni az ifjú keresztény életét, kinek szíve Isten iránt friss szeretettől buzog. Az ilyen állapotban lévő ember átérzi azt, amit az apostolok éreztek az Úr színeváltozásának hegyén, midőn azt mondták: „Jó nekünk itt lennünk, építsünk magunknak hajlékot.” Máté 17, 4. Ezt nem az önzés, hanem az Isten iránti szeretet mondatta velük. A dolgok rendje nem az, hogy idővel, a hit és bölcsesség növekedésével a szeretet és gyöngédség hanyatlásnak induljon; habár az kétségtelen, hogy a szeretet minél jobban elmélyül, annál kevésbé lesz rajongó. Az ismeretben való növekedés karöltve jár a szeretetben való növekedéssel. Pál azt írja Fil. 1, 9-ben: „És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban bővelkedjék ismeretben és minden értelmességben.” Péter második levelében (1, 6. 7.) pedig úgy találjuk, hogy a vallásos élet külsőségei és szokásai nyomán fokról-fokra nőnek az érzések, melyeknek summája a szeretet.

MUNKA - ÉS ÁLLÁSKÖZVETITÉS.

Kedves Testvérek az Urban!

Legutóbbi prédikátori-gyűlésünk alkalmával tanácskoztunk arról, hogy a mindennapi kenyérért való küzdelésekben miként tudnánk rajtatók segíteni és miként tudnánk a munkanélkülieknek munkaalkalmat vagy a többi testvéreknek lehetőleg jobb kereseti lehetőséget szerezni. Az Unió-bizottságban tovább folytatott tanácskozásaink után úgy gondoltunk rajtatók segíteni, hogy minden egyes gyülekezeti lapunkhoz, az „Evangéliumi Munkás“-hoz, miként ez több más országban, így pl. Németországban is történik, egy mellékletet jelentetünk meg, amelyen ti kis összegért hirdetések jelentethettek meg, mint pl. állás- és munkakinálat, állás- és munkakeresés, tanoncok, tanulók mezőgazdasági munkások felvétele, áruk eladása és egyéb cikkek stb.

Hogy a melléklet és az azon megjelenő hirdetésekről néktek fogalmat nyujtsunk, „Munkásunk“ ezen számához egy

minta hirdetési mellékletet

csatoltunk. Tehát az ezen megjelent hirdetések nem valóságosak, hanem csak néktek mintául szolgálnak, hogy milyen uton és módon állítsátok össze hirdetéseiteket, melyeket beküldeni óhajtotok.

Ami a hirdetések költségeire, a beküldés határidejére stb. vonatkozik, megtudhatjátok a „minta-hirdetési melléklet“ fejezetéből.

Annak elvártában, hogy felismeritek azt, hogy ezen új intézményünk kizárólag jóléteket előmozdításának érdekében lett megvalósítva és abban a reményben, hogy az érdeelt testvérek ezt gyakorta felhasználni fogják, vagyok őszinte üdvözléssel és áldáskivánattal,

atyátokfia az Urban
Minck Adolf

Az „Evangéliumi Munkás” 1930 1. sz. hirdetés melléklete.

Hirdetéseket csak a pénz előzetes beküldése mellett fogadunk el, mely postautalvánnyal vagy befizetési lappal (p.-tak. pénztári számla 27032) történhet a pénz céljának pontos megjelölésével.

Állás hirdetések. Állást keresők: soronként 15 fillér. A legkisebb hirdetés (legalább 5 sor) 75 fillér. Állást kínáló: soronként 20 fillér. A legkisebb hirdetés 1 pengő. Vastagabb írás ára kétszeres. Az állástkeresők szabad szombatra számítanak.

Üzleti hirdetések. Soronként (3 mm magas 42 mm széles) vagy annak helyéért 20 fillér. Kevés szöveg változtatással háromszor megismételt hirdetésnél 10 százalék, hatszor megismételnél 20 százalék engedmény. Üzleti hirdetéseket csakis gyülekezeti tagjainktól fogadunk el, de azt is csak az előjáró által igazolt gyülekezeti ajánlat alapján.

A 2. szám számára a hirdetésfelvétel végső határideje február 10.

Állást keresnek.

Mérlegképes könyvelő, fiatal 20 éves atyafi azonnali belépéssel állást keres. Jártas mindenféle könyvelésben, a gyors- és gépirásban valamint egyéb kereskedelmi munkálatokban is. Elsőrendű bizonyítványokkal rendelkezik. Ajánlatokat kérek „B. 22.” jeligére a kiadóba.

Cipész atyafi, nős, 35 éves, egy gyermekkel, állást keres mint üzletvezető, vagy üzletet bérbé vesz. Ajánlatok Müller Henrik Kisvarda, Üröm u. 10 címre kéretnek.

Cipész atyafi, 19 éves, azonnalra állást keres szabad szombattal. Ajánlatokat Szalontai Mihály, Nagykanizsa, Nyár u. 25. címre kérem.

Az én 17 éves fiam, az igazság barátja, bármilyen foglalkozást elvállal testvéreknél, hogy az igazságot követhesse. Ajánlatokat Szabó testvérnő címére kérem. Békéscsaba, Erdélyi ucca 47.

Keresek 15 éves fiam számára tanuló- vagy munkahelyet szabad szombattal. Esetleg megállapodás szerint lakással és étkezéssel. Sárkány János, Szob, Ernő-ucca 19.

Fiatal leány állást keres mint háztartási alkalmazott, szabad szombattal. Jó bizonyítványok kéznél. Rózsa Ella, Szeged, Bocskai ucca 57.

Fiatal barátkozó bármilyen állást vállal szabad szombattal. Ajánlatok „C. 19.” jeligére a kiadóba.

44 éves barátkozó szeretne elhelyezkedni a mezőgazdaságban, szabad szombattal. Ajánlatok „Uj élet.” jeligére a kiadóba.

Betöltendő állások.

Képviselőket keresek harisnya árúimra. Közlebbi megtudható: Sándor János, Kiszvárd, Tisza ucca 19.

Fiatal leányt keresek mezőgazdasági munkára. Nagy Pál, Vác, Fő út 4.

Atyafiak és Testvérnők, akik megszokták az intenzív munkát, utazóknak felvétetnek. Cikkeimet könnyen el lehet adni, és jó keresetre lehet velük szert tenni. Ajánlatok Farkas Géza, Budapest, VIII. Vas u. 40.

Gyermekszertető leányt keresünk a háztartásba. Ajánlatot „V. 22.” jeligére a kiadóba.

LAKÁSOMAT

eladom bútorral együtt. Kocsis Ágoston, Kecskemét, Szekfű ucca 23.

MÉZ

garantált, valódi és tiszta.
10 Kg vételnél 20.—P
5 Kg „ 12.—P

Sajt

Valódi edami kilója 2.—P
Megrendelhető:
Varga Rezső
Szolnok.

MELL-KARAMELLÁK

Viszonteladónak!
35 csomag 6.—P
100 „ 14.—P
továbbá

Eukaliptusz olaj és különféle teák.

Nagy Albert,
Budapest, VIII., Rigó ucca 3.
Árjegyzéket kívánatra ingyen és portómentesen küldök.

Elsőrendű cipőárak előnyös árban!

Box egész férficipők 40—46 sz.	25 P
„ fél „ „ „	22 „
Borjúbőr munkáscipők duplatalppal	22 „
egyszerű talppal	20 „
Női cipők 36—42 sz.	21 „
Gyermekcipők	9—11 „

Tegyen kísérletet!

HUNYADI KÁLMÁN
Szolnok.

B A testvérek figyelmébe **B**
ajánlom nagy választékú
U bútorraktáramat. **U**
T **Mérsékelt árak!** **T**
Fizetési könnyítések!
O HORVÁT LAJOS **O**
R Hódmezővásárhely **R**
Zsigmond ucca 68.

HARMÓNÍUM

és zongora minden nagyságban kapható.
SZENTANDRÁSI LÁSZLÓ, Érsekújvár

Ennek alapján tehát normális fejlődésnél az első szeretetnek csak elmélyülnie, nem pedig alábbhagyni volna szabad. Sajnos, a legtöbb keresztténnyel szemben Istennek élnie kell azon panasszal, mellyel az efézusi gyülekezetet illette, mondván: „Az a panaszom ellened, hogy az első szereteted elhagytad.” (Jel. 2, 4.) Ezen panasszal fordul ellene az Úr, dacára annak, hogy igazhitűsége kifogástalan volt, hiszen megpróbálta azokat, „akik apostoloknak mondják magukat”, s ha hazugoknak találta őket, eltávolította magától. Megvolt benne a vértanúság lelkülete is, volt benne szerénység, buzgóság, sok külső komolyság; elismerést vívott ki tűrése és fáradozása, csupán az volt a hiba, hogy az Isten iránti érzések elvesztették erejükét és elevenségüket. Ezért az Úr mintegy kijelentette, hogy neki nem kell a külső héj, belső mag nélkül. Ebből mindenki előtt nyilvánvaló lehet, hogy miként a virág is nemcsak azért értékes, mert a gyümölcsnek előfutárja, hanem önmagában is maradandó értékkel bír, ugyanúgy a szeretetnek is megvan a maga becse önmagában véve is. *A cselekedet Isten előtt nem annyira magáért a tettért, hanem sokkal inkább azon érzelemért, felindulásért értékes, amely azt létrehozta.* (Aki Istent szereti, az megtartja parancsolatait. 1. János 2, 4.)

Hogy Isten előtt mennyire fontos a vallásos érzelem jelenléte, az kitűnik abból a szemrehányásból is, melyben a Megváltó a laodiceai gyülekezetet illette, mert „sem hideg, sem hév”, hanem „lágymeleg volt.” (Jel. 3, 15. 16.)

A szeretet hanyatlásának okai.

A legfőbb vallásos érzületnek, a szeretetnek ellanyhulási oka a *világiás lelkület*. Így lehetett ez Efézusban is, amely az antik világ egyik legszebb és legforgalmasabb metropolisza volt. A Szentírás azt mondja e tárgyról: „Ha valaki e világot szereti, nincs meg abban az Atyának szeretete.” (1. János 2, 15.) Ennek a magyarázata világos, mert ha az élvezeteknek élünk, akkor állandó izgalomban élünk, akkor igen hamar bekövetkezik az az eset, hogy a belső felbuzdulás ellanyhul, majd teljesen elmarad. Az ilyen változást egyideig csak a komoly és szerető barát szeme veszi észre, mert az ilyen ember a külső kötelességek végzésében még buzgóbb is lehet, mint a többiek, mígnem a fátyol teljesen lehull róla.

A vallásos szokások elhanyagolása is végül a vallásos érzület ellanyhulását eredményezheti, dacára annak, hogy mint már az előbb is említettem, rendszerint megfordítva történik a

dolog és a vallásos cselekmények túlélnek a vallásos érzelmeket. De azért mégis megtörténik az is, hogy a vallásos szokások elhanyagolása indítja meg az elhidegülési folyamatot. Mit értek *vallásos szokások* alatt? Ezek kor, nem és vérmérséklet szerint különböznek. Az egyiknél például abból áll a naponkénti áhítat, hogy a Bibliának egy-egy része felett elmélkedik; a másikon az a szükséglete, hogy mindennap részt vegyen egy közös istentiszteleten, harmadik a szabad természetben talál lelke számára megnyugvást; nem egy ember Izsák példájára esténként gondolatokba mélyedve bolyong a mezőségeken. Más, néma csendben a kamrácskájában, ismét más a társaságban, a tömegben emeli lelkét Istenhez. Ha azonban az ember ezt a bármilyen természetű vallásos szokást megszakítja, vagy nem tartja be következetesen, akkor vallási élete kikerülhetetlenül a hanyatlásnak néz elébe. S ez a veszedelem napjainkban különösen aktuális. Néhány évszázaddal ezelőtt még az volt a veszedelem a lélek számára, hogy túlságosan elvonatkoztatja magát a világtól és szemlélődéseinek élve elfeledkezik arról, hogy Isten tevékenységre hívta el őt. Ma azonban ennek ellenkező veszélye forog fenn.

A vallásos érzület újraéledésének gyógyszere.

„Emlékezzél meg azért, honnét estél ki és térj meg; és az előbbi cselekedeteket cselekedd.” (Ef. 2, 4.) Gondolatban visszamehetünk abba az időbe, mikor még gazdagabbak voltunk szeretetben; a mostani adományainkat és időtelésünket összehasonlíthatjuk a régiekkel. Az ilyen visszaemlékezés egyengeti azután a megtérés útját. A másik gyógyszer a cselekvés. Mert miképpen az érzés tette hajt, ugyanúgy a tett is képes életre hívni újból a kihűlt érzéseket. Cselekvés által szerezhethetjük ismét vissza meleg érzéseinket és térhetünk vissza elhanyagolt kötelességeinkhez ily szavakkal: „Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. Nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivaltassam.”
Str.

„Munkálkodásunk akadályait is szeretnünk kell, vagyis eszközöket kell bennük látnunk erőink kifejtésére, figyelemztetést kevelységünk leküzdésére és buzditást önmagunk megismerésére.” Förster.

jaiknak áldozati kedve, amely az élvezetektől való megtartóztatásban is megnyilvánul, képesíti őket, hogy természetüket mindinkább a léleknek rendeljék alá és áldozati lelkületük, amelyeknek beszédes bizonyosságai a hitükért hozott áldozatok és mely őket az emberi élet alacsony, önző vágyai felett való uralkodásra képesíti, különös elismerést érdemel éppen azon időben, amikor sokan vannak a katolikusok között is, akik habár hívők akarnak lenni, mégis az élvezeteknek, érzéki vágyaknak és az agyafurtságnak démonái által vannak megmételvezve. Az adventisták áldozatkész lelkülete és hithűsége sok katolikusnak is példaképe lehet.

Végül még egy nyilatkozat az adventistákról, amely a „La Sierra“ perui havi folyóiratban Vicente Mendoza Diaz tollából jelent meg: „A perui katolicizmus bukásának végül egy további oka az adventisták otléte is. Ezen új vallási közösség nem a dogmáiknak, lelki éle-

tüknek tartalma alapján aratnak győzelmet, hanem az egyszerű és praktikus vallási cselekményeik alapján. Tanaikkal összhangban lévő munkáikkal ezen protestáns prédikátorok nagyobb eredményeket érnek el, mint a katolikusok. Iskolák alapítása, kórházak építése, a hasznos munkára való nevelés, a lakásokban lévő egészségügyi állapotok megjavítása, az alkoholizmus és kokainizmus kiirtása stb. mind olyan eszközök, melyek által a bennszülött lakosságot megnyerhették, míg a katolicizmus addig a keresztségért, házasságért, halálzásért és az ú. n. egészségért mondott misékért illeteket szed s így benne a képmutatás és egyházi bójtök fejlődtek ki.“

Segítsen nekünk, kedves Testvéreim, a jó Isten, hogy az igazságának világosság-hordozói legyünk és hogy Ő ezen előjogot bennünk teljes örömmel és elégtétellel töltsse be. 1. Pét. 2, 9.
Minck A.

Kedves Testvéreim !

Az Európai Divízió bizottsági ülésének legutóbbi határozata szerint a mi munkaterületünk a jövőben Perzsia lesz. Ezen új beosztást, az Istentől jövő hívásnak vettük és így 1929. év végével elhagyjuk Magyarországot. Több mint hét esztendei munkálkodás köt össze bennünket testvéreinkkel és a magyar művel. Ha erre visszatekintünk szívből hálásak vagyunk Istennek az ő szeretetéért és gondoskodásáért, valamint a testvérekkel való közösségért. Mondhatom, hogy az egész idő alatt otthon éreztük magunkat, de különösen jóérzéssel gondolunk arra a ritka közvetlenségre, amely munkatársainkkal fűzött össze bennünket.

Ha Isten megsegít, akkor mi magyar misszionáriusok gyanánt fogunk kiutazni Perzsiába, ami egyik jele annak, hogy mennyire összekötte érezzük magunkat veletek. Vajha Isten áldás kútfejévé tenné Magyarországnak a misszióval létrejött ezen új és szorosabb összeköttetését ! Gondoljatok reánk imáitokban és emlékezzetek meg az ottani munkáról is.

Abban a reményben, hogy időről-időre alkalmam lesz jó híreket küldeni számotokra Perzsiából, mindnyájatokat Isten gondviselésébe ajánlva, maradtunk szívélyes üdvözléssel,

testvéreitek az Úrban
Tulaszevszki Károly és neje

Ifjúsági osztály.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

Ifjúságunk és a mű befejezése.

(Szemelvények Evans atyafi nagyhatású beszédéből, melyet 1929 július hó 21-én mondott el a chemnitz-i ifjúsági konferencián.)

„Ezen üzenet hirdetése az adventi népre van bízva. Ezt az üzenetet csak olyan nép hirdetheti a világnak, amely hiszi is azt. Kedves fiatal barátaim, Isten elhívott benneteket, hitet adott szívetekbe az üzenet iránt, úgy hogy itten mint 26 nemzet képviselői egyetlen reménység és cél érdekében gyűlhettetek egybe.“

„Az üzenet kezdetét vette és mi ezen nagy kérdés elé vagyunk állítva: Mit tehetünk a befejezése érdekében? Harci erőink szét vannak osztva immár az egész világon. Aligha lehet találni a földön nagyobb területet vagy jelentékenyebb népet, ahová a fényhordozók már el nem jutottak volna a nagy hármass angyal üzenet hirdetésével. És ahová csak ezen üzenet eljutott, ott mindenütt egység uralkodik a hit és a tanok tekintetében.“

„Kedves ifjú barátaim, azon mű, melyet mi ezen az európai konferencián képviselünk, a legnagyobb esemény ezen a földön. Felette áll az államművészetnek, a gazdasági megfontolásoknak; felette áll mindannak, ami az embereket nemzetekre osztja, felette a vagyonnak, dicsőségnek és a világi nagyság minden egyéb formájának.“

„Ha valaki nem hiszi ezt az üzenetet, az nem is hirdetheti azt meggyőződéssel. Az Istenben és az üzenetben való hit képezi első feltételeit annak, ha valaki részt óhajt venni ebben a műben.“

„Nagy munkához fogtunk hozzá; egyetlen ifjúságra sem vár olyan örökség a gyülekezetben, mint a miénkre. Az idősebb vezetők sorra elhullanak. Olyan férfiak, akik az én ifjúságom idejében még életterősek voltak, immár a sírban nyugsznak. Új nemzedék jelent meg a színen és ezeknek idősebbjei csakhamar szintén ki-dőlnek már a súlyos felelősségeket. Nemsokára a jelenlegi ifjúságnak kell a művet kezébe vennie, hogy befejezze azt.“

Azt kívánjuk, hogy lépjete be az első sorokba és adjátok legszebb éveiteket az Isten művének. Szeretnők, ha mély lelki tapasztalatokat szereznétek, ha a hármass angyal üzenet és a jövőmondás lelke minden egyes sza-

vának hinnétek. Legyetek hűségesek és igazak. Ne igyekezzetek változtatásokat eszközölni ezen nagy üzeneten, amely a jövőmondás lelkének befolyása alatt fejlődött oly erőssé. Fogadjátok el tökéletességében és vigyétek a Lélek erejében a világnak. Hintsétek mindenfelé a magot és menjetek az üzenet tüzével a lelkekhez. Higyjétek teljes szívből, hirdessétek hatalommal és határozattal el magatokban, hogy kiveszítétek részeteiket a mű befejezéséből. Kérnünk kell az Urat, hogy művét rövidesen bevégezze a földön. Ehhez hitet, bátorságot, erőt és kitartást kell kérnünk, hogy a bűn mibenünk elhaljon, hogy életünk tisztává legyen és mindenekelőtt: imádkozzatok azon meggyőződésért, amely a jövőben meglátatja velünk a befejezett művet és annak végeredményes győzelmét. Így hát telve Szentlélekkel igyekezzünk közreműködni, ott, ahol Istennek tetszik és készítsünk elő egy népet az Úrnak az ő eljövételére.

Mielőtt beszédemet bezárnám, felhívással fordulok európai ifjúságunkhoz. A misszióterületeken és idehaza a férfiak százaira van szükségünk. Sok országban kell kiépíteni a művet... Az ő erejük és lelkesedésük ledönt minden látszólagos legyőzhetetlen akadályt. Ma már nem olyan embereket hívunk, akik átlépték a 30-as éveket. Új pogánymisszionáriusaink a 20-as évek felé járnak. Az ifjúság számára nem adódott még a mostanihoz hasonló alkalom. Kérlek benneteket, maradjatok hűek az üzenethez, adjátok át magatokat teljesen Krisztusnak és álljatok szolgálatába haladéktalanul. Kérem mindazokat, akik hajlandók magukat Istennek szentelni, akik készek életüket a mű befejezéséért odaáldozni, mindezeket kérem, hogy álljanak fel.“ (Mire az egész összejövetel felállott.)

Szombatiskola.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

Tanítógyűlés és a szombatiskola.

I.

Minden szombatiskola, amely egészséges alapokon óhajt fejlődni a tanítógyűlés szükséges berendezését nemcsak, hogy örömmel fogja üdvözölni, hanem rendkívül nagy fontosságot fog tulajdonítani pontos és rendszeres megtartásának is. Tanítógyűlés alatt, nemcsak a szombatiskolai tanítóknak, hanem az összes szombatiskolai tisztviselőknek is a heti összejövetelét értjük, melyet a szombatiskola kicsinyített másának is

SZOMBATISKOLAI MUNKÁS

Angolból fordította: Zeiner A.

1. Lecke. 1930 január 4.

Istent tiszteli az, aki az Ő szolgálait tiszteli.

I. Áron és Mirjam tapasztalata.

1. Irigység indította Mirjamot és Áront, hogy szembe helyezkedjenek Mózesrel.

2. Isten megdorgálta Áront és Mirjamot, mivel a választott vezető ellen vakmerően szóltak.

3. Mózes buzgó könyörgésére meggyógyult Mirjam, aki bélpoklosságba esett.

II. Kóré lázadása.

1. Kóré, Izráelnek 250 vezetőjét bele vitte a lázadásba,

2. Kóré felhívására Mózes Isten elébe vitte az ő vezetésének kérdését, tanusítás céljából.

3. Isten megparancsolta, hogy a hűségesek álljanak külön Kórétól és az ő csapatjától.

III. A lázadás büntetése.

1. Isten először kijelenti, hogy mi a jelentősége a szakadásnak.

2. A föld megnyit és elnyelte Kórét és az ő csapatját.

3. A csapás sokat elpusztított a még mindig zúgolódó és lázadó tömegből.

4. Áron papi elhívását a kihajtott vessző tanusította,

„Vajjon az Úr egyedül Mózes által szól?”

4. Mózes 12, 1. 2.

Mirjam és Áron valójában irigységből tették fel az a kérdést, mivel bántotta őket Mózes hatalma és befolyása. Ez ugyanaz a lélek volt amely Sátán bukását okozta a mennyben, aki kivetett az angyaloknak egyharmad részével, akiknek rokonszenvét ő megnyerte volt magának. Mirjam és Áron Ciporrával mentegette irigységét, holott a valóságban a hatalom iránti szeretet okozta azt.

Sátánnak sok segítője van.

Az irigységnek és kritizálásnak lelke, amely rábirta Mirjamot és Áront, hogy Mózes ellen beszéljenek ma is feltalálható olyan keresztényekben akik állítólag az Úr eljövését várják. Káros beszédükkel alkalmat nyújtanak a kísértőnek arra, hogy az igazságnak magvát másoknak szívéből kiszedje. Ezekről olvassuk a bizonygatótevételekben: „Sok fájdalmat okoz nekem, hogy a gyülekezeti tagok közt vannak fékezetlen nyelvek. Vannak hamis nyelvek, akik zűrzavart okoznak. Vannak ravasz, suttogó nyelvek. Vannak fecsegő, gonoszul tomboló ingerlő nyelvek. Akik a pletykát szeretik, azok közül egyeseket a különködés, másokat az irigység, ismét másokat a gyűlölet ingerli azok ellen, akik által Isten bizonyosságot tett ellenük. Mindezen egyenetlenkedő elemek munkában vannak. . . . Láttam, hogy az igazságtalanságnak lelke most tevékenykedik, amely átváltoztatja az igazságot hamissággá, a jót rosszá, az ártatlant vád alatt állóvá. Sátán ujong az Isten állítólagos népének ezen állapota fölött. Mivel sokan elhanyagolják saját lelküket, ők mohón keresnek egy alkalmat másoknak kritizálására és elítélésére. . . . Ők bevárják az alkalmas pillanatot, hogy feltalálhassák csemegéjüket.”

Akik jogtalanságot szenvednek.

Mózes a vádak alatt is „szelíd” ember maradt, aki a maga igazolását rábirta Istenre. (Máté 5, 11; 1. Kor 4, 5.)

2. Lecke. 1930 január 11.

Isten megjutalmazza a hitet és a hűséget.

I. Kanaánba küldik a kémeket.

1. Isten parancsára Mózes kiválaszt tizenkét férfiút, hogy kikémleljék Kanaánt, akik között vannak Káleb és Józsué.

2. Negyven nap múlva a tizenkettő közül tizen hírül hozták, hogy a föld jó, de lehetetlen Izráel számára azt elfoglalni.

3. Egyedül Káleb és Józsué szóltak bátorító szavakat.

II. A kémek jelentésének hatása Izráelre.

1. A kémek jelentése arra bírta rá Izráelt, hogy Mózes és Isten ellen zúgolódjanak.

2. Indítványozták, hogy új vezetőket választanak és Egyiptomba visszatérnek.

3. Midőn Józsué arra törekedett, hogy rábirta őket Isten előtti megadásra, ők meg akarták őt kövezni.

4. Midőn Isten őket elveszíteni akarta, Mózes újból könyörgött bűnbocsánatért számukra.

III. Izráel bűnhődése a hűtlenségért.

1. Isten megkegyelmezett Izráelnek, de megígérte, hogy Káleb és Józsuén kívül senki sem látja meg az ígért földjét.

2. Az ő gyermekeik bejutnak oda és Káleb és Józsué szép örökséget nyernek majd az ígért földjén.

„Lemetszének egy szőlőfürtöt és ketten vívék azt rudon.” 4. Mózes 13, 24.

Dr. Clark mondja: „Nem éppen a szőlőfürt óriási nagysága okozta, hogy rudra kötötték ketten a szőlőfürtöt, hanem az a vágy, hogy sértetlenül szállítsák haza úgy, hogy az izráeliták arról tiszta képet nyerjenek. Minthogy egyedül Józsué és Káleb hozták a földnek jó híret, igen közelfekvő a feltevés, hogy ők ketten hozták a gyümölcsöt az izráelita táborba.”

„Sőt még Anák fiait is láttuk ott.” 29. v.

Morgan ezt a szöveget így magyarázza: „Figyelemre méltó, hogy az ő jelentésükben nem veszik tekintetbe az Isten. Ugy látszik mintha ebben az időben teljesen megfeledkeztek volna Ő róla. Ebben találhatjuk az ő bukásuknak titkát. Nem bűn az embernek számolni. De bűn akkor, hogyha nem veszi figyelembe az összes körülményeket és jóvátehetetlen gonoszság, hogyha figyelmen kívül hagyja a legfőbb értéket. Milyen tanulságos történet ez! Mily állandó veszélyben forgunk mindannyian, hogy ugyan-ezen hibát mi is elkövetjük! Istennek útja kijelentésként számunkra; mi látjuk azt és felismerjük annak összes előnyeit; de mi látjuk a nehézségeket is és azok annyira elfoglalnak bennünket, hogy figyelmen kívül hagyjuk az Urat.”

Menten az önző törekvésektől.

Három oka volt Mózes közbenjárásának: Istennek hirneve, Istennek következetessége önmagához és Istennek kegyelme. Mintha hallanám a legfőbb közbenjárónak szavát ezen könyörgés mögött. Az ő imája meghallgatott, de a nemzedék, amely hitetlenkedett még sem jutott be az ígért földjére. Lehet, hogy te is kimenekülsz Egyiptomból és mégis elveszted Kanaánt. Lásd Zsidók 3, 12–19.

A „Szombatiskolai Munkás” a jövőben a füzet közepén található és a használat céljára kivethető lesz.

3. Lecke. 1930 január 18.

4. Lecke. 1930 január 25.

A gonosszal való kacérkodás bűnre vezet.**I. Elhiva Izráelnek megátkozására.**

1. Bálák a Moabiták királya elhivja Bileám prófétát, hogy átkozza meg Izráelt.
2. Isten nem adta meg Bileámnak az engedélyt, hogy Bálákhoz menjen.

3. Bálák újból küld nagyobb ajándékokat és ígéreket.**II. A gonosszal való kacérkodás.**

1. Bileámnak másodszori kérése Istentől, kimutatja hitbéli fogyatekosságát és a világi dicsőség utáni vágyakozását.
2. Isten engedte őt elmenni, de haragudott rá állhatatlansága és hűtlensége miatt.
3. Figyelmeztetve az ő számára és az angyal által, Bileám folytatja útját.
4. Az Úr ellenőrizni akarta mindazt amit nyelvvel szól.

III. Áldást mondott átok helyett.

1. Háromszor mondott Bileám áldást átok helyett Izráelre, midőn kereste Bálák kérelmének keresztülvitelét.
2. Midőn látta Bálák, hogy Isten áldani, nem pedig megátkozni akarja Izráelt, ő engedett a Szentléleknek és megjövendölte Izráelnek boldog előmenetelét.

IV. Én megtartom őt.

1. Látva reményeinek szétfoszlását Bálák megharagudott Bileámra.
2. Midőn elhagyta Bálákot, Bileám elbeszélte Izráelnek biztos győzelmét és a Messiás eljövételét.
3. Bileám egyben megjövendölte Moábnak és a többi pogány nemzetnek végső pusztulását.

Tanulságok.

„Az emberek ámíthatják önmagukat valódi állapotukra nézve és azzal, hogy okoskodnak és a bűnnel kiegyezkednek. Az ilyen gondolkodás sohasem tarthatja vissza az embert a rossztól, hanem arra bírja rá, hogy megkísérelje a kiegyezkedést Bileámhoz hasonlóan. Ő akart is menni, de nem merete Izráelt megátkozni, mivel féltette életét és ő határozottan gondolta, hogy a szilárdságnak hőse és a kötelességnek a mártirja. Ő nem akart átkot mondani szóban, hanem megtette ezt más uton Bál-Peor említésével. Így látjuk, hogy emberek kiegyezkednek a kötelesség és hajlam között; megtartják a betűt és megtörik a lelket; engedelmeskednek bizonyos tekintetben és kártalanítják magukat az ő engedelmességükért az által, hogy más tekintetben engedetlenek; látszólag nagyon engedelmesek a vallásos kötelezettségek iránt és mégis vétkeznek. És azt látjuk, hogy az ilyen emberek önmagukat kijátszák és tényleg elámitják azzal a gondolattal, hogy ők nagyon jó emberek. Ez a bűnnek igazi jellemző vonása annak igen nagy álnoksága. Mindenkor úgy közeledik, mint a villágosság angyala. Mentől gyakrabban vétkezik valaki annál kevésbé lesz képes a rosszat megkülönböztetni. A lelkiismeret meg lesz hamisítva és annak finom ítélőképessége többé nem működhetik. . . . Vigyázzatok és ne hagyja magát senki sem becsapni a bűnnek csalárdsága által. Talán kívánod az igazak halálát, de ez hiába való mindaddig, amíg nem éled az igazak életét!

Két hasonjellelű ember.

„Bileám sorsa hasonló volt Júdáséhoz és az ő jellemeik igen hasonlít egymásra. Mindkét férfiú megkísérelte egybekapcsolni Isten és a Mammon szolgálatát és mindkettő jellemző módon csődbe jutott, mert az általuk ápolt néhány bűn vesztüket okozta.“ White E. G.

Mózes türelmetlenségében és haragjában megfélekedett Istenről.**I. Mózes vétkezik Kádesnél.**

1. Vízhiány miatt Izráel zúgolódott Mózes és Áron ellen.
2. Isten megparancsolta Mózesnek, hogy szóljon a sziklának, amely erre vizet fog ömleszteni az izráeliták számára.
3. Ahelyett, hogy Istent dicsőítette volna, Mózes haragjában így kiáltott fel: „Avagy a kösziklából fakasszunk-e néktek vizet?“
4. Mivel a testvérek elhibázták azt, hogy az Urat megszenteljék így nem nyertek engedélyt arra, hogy Izráelt Kanaánba vezessék.

II. Áron halála.

1. Mivel Mózes és Áron „lázdak“ Kádesnél, ezért Áron elszóllított a Hóreb hegyén.
2. Mózes, Áron és Eleazár fölmentek a hegyre ahol Áron meghalt és Eleazár követte őt a főpapi tisztségben.

III. Mózes nyugalomra szólítatik.

1. Közel az ígért földjéhez, Nebó hegyén elszóllított Mózes.
2. Mózes kérelmére Józsué jelöltetett ki, hogy Izráelt Kanaánba vezesse.
3. Mózes az ő halálakor testileg még erős volt és angyalok kezétől eltemtetett a hegy tetején.

Izráel fiai a Czin pusztájában. 4. Móz. 20, 1.

A negyedik esztendő nehéz körülmények között vette kezdetét. Az első szomorú eset volt Mirjammak halála. Azután következett az új nemzedék zúgolódása, akik nem voltak jobbak az ő atyáiknál. Ez a zúgolódás okozta Mózes és Áron bűnesetét és mindkét nagy férfiúnak halálát. A nagy emberek életében is ritkán jön egy baj egyedül.

Mózes és Áron ügyüket az Úr elé viszik.**4. Mózes 20, 6.**

A nép vétkezett, de Mózes imádkozott. A Biblia telve van példákkal amelyek bátorítanak bennünket arra, hogy bajainkat az Úr elé vigyük. Az úgy az Úr, ő egyedül segíthet. Ő ezelőtt is gyakran segített: Isten csodálatos jósága és dicsősége abban mutatkozik meg, hogy ő meghallgatója az imáknak és a kérésekre felel. Most is megjelent Isten dicsősége a ragyogó felhőben, hogy lássa meg a nép, hogy Isten Mózesrel van és kész őt megvédeni.

Mózes felment a Nebó hegyére. 5. Móz. 34, 1—7.

Butler szerint Mózes halálának és eltemetésének jelentése és a többi e fejezetben megírt részletek valószínűleg Józsué által irattak meg, hogy befejezze ezen kiváló próféta élettörténetét; azonban lehetséges, hogy később Sámuel, vagy egy a próféták közül írta azt meg. Ezsdrás szerint ez a jelentés hiteles és semmi okunk nincs kételkedni a leírás hűségében.

Kevés embernek voltak nagyobb előjogai Mózesnél.

Meyer F. B. Mózes felől írja: Kevés embernek vannak nagyobb követeléseik embertársai iránt, mint Mózesnek. Ő feláldozta az ő magas állását Faraó udvarában, hogy hordozza az ő népét, mint dajka, az ő gyermekiségük idején. Ő összehasonlíthatatlan előjogokban részesült az Istennel való közösségben.

5. Lecke. 1930 február 1.

Isten utat készít az ő népe számára.**I. A kémek Jerikhóban.**

1. Az egész Izráel elhivatott az Istennek tetsző álláspontra, hogy meghódíthassák Kanaánt.
2. Miután felismerték, hogy Józsué az ő vezérük, úgy kifejezték hűségüket vele szemben.
3. A Jerikhóba küldött kémek jelenléte a város főnökének bejelentett, mire Rákháb elrejtette őket.
4. Rákhábnak és családjának sértetlenség biztosított a város elfoglalása esetén.

II. Átkelés a Jordánon.

1. A kémek jelentésére Józsué késedelem nélkül intézkedett.
2. Isten megújította az ő ígétét Józsuének a Jordán való átkelése előtt.
3. Isten újból kifejezésre hozta hatalmát és vezetését a Jordán vizének visszatartása által.

III. Jerikhó és Ai elfoglalása.

1. Jerikhó Isten hatalmának világos megnyilvánulása és Izráelnek feltétlen engedelmsége által esett el.
2. Egy embernek elrejtett bűne és Izráelnek önbizalma megakadályozta Izráel seregeinek győzelmét Ai előtt.
3. A bűn büntetése és az Istennek való alárendelés azonnal meghozták a teljes győzelmet.

„Legyen köztetek 2000 singnyi távolság.“

Józsué 3, 4.

Ez a távolság megfelel 900 méternek. A szövetség ládája amely annak előtte a nép közepette tartatott, most a seregnek élére került. Amint az izráeliták függtek attól életüket illetőleg úgy most a vezettetést illetőleg. A léviták mögött ezer lépésnyi távolságban követhették a ládát; mily tiszteletadással tartoztak ők az Isten jelenlétének!

A keresztyéni életben sok hibát követnek el amiatt, hogy nem engedik maguk között és a szövetség ládája között azt az eléggé nagy távolságot a követésben, amely szükséges. Türelmetlenségükben félig-meddig kimagyarázva Istennek akaratát, előre futnak anélkül, hogy megbizonyosodtak volna Isten akaratára felől. Aki eléggé nagy távolságban követi a szövetség ládáját, semmiképen sem tévedhet.

Az önakarát követése a halál útja. Ennek következménye sok nyomorúság, csalódás és hanyatlás. Aki Krisztust követi annak számára kell, hogy Krisztus akaratára feltétlen törvény legyen, amelynek készséggel alávesse magát. Mondj le önakaratedről, lakj közelebb az Úrhoz, hogy hallhassad szelid susogását: „Szemeimmel tanácsollak téged.“

Isten szemei meglátták Ákán elrejtett bűnét.

Józsué 7, 22—25.

Ákán tiszteletben és közbecsülésben álló férfiú volt és senki sem sejtette, hogy az Ai melletti vereség az ő bűnének következménye. Annál borzasztóbb volt, midőn lassan, de biztosan kiderült az ő elrejtett bűne és az a régi igazság hatalmas megerősítést nyert: „Te Isten látsz engem.“

Ákán bűne, a kapzsiságnak bűne volt. Ez a bűn nem csak a világban, de a gyülekezetben is él. Sokan a látszólag jól álló tagok közül megfosztják az Urat, tized és áldoznivalók tekintetében. White testvérem írja: „Sajnos gyülekezeti tagok között is van sok Ákán! Sokan rendszeresen járnak a gyülekezetbe, ülnek az Urnak asztalához, miközben az ő birtokukban elrejtve tartanak törvénytelen bevételt, javakat, melyeket Isten megátkozott.“

6. Lecke. 1930 február 8.

A világi körülmények veszélyeztetik Izráelnek lelki életét.**I. Gibeonitákkal való szövetség.**

1. A kanaániták szövetségre lépnek egymással, hogy elpusztítsák a győzelmes izráelitákat, de vereséget szenvednek.
2. A gibeoniták álnoksággal akarják megtartani életüket, de rabszolgaságba vettetnek.
3. Izráel hamar megtörte az Istennek tartozó engedelmségét az által, hogy életben hagyta pogány szomszédjait és adót fogadott el tőlük.
4. A megkimélt pogányok főrei lettek egész Izráelnek

II. Izráelnek ismételt bukása.

1. Józsué életében Izráel szorosan ragaszkodott az Úrhoz.
2. A következő nemzedékek meglepedeztek Istenről és a pogányokkal összevegyültek, megtörték az Ő törvényét.
3. Mindenkori betegség és szomorúság követte Izráelnek bukását.
4. Szenvedésükben Istenhez kiáltottak és ő bírálta által szabadította meg őket.
5. Isten magatartása Izráellel szemben kifejezésre hozta az ő irgalmasságát, kegyelmességét és hosszútűrését.

A gibeoniták ravaszsága. Józsué 9, 4, 5.

Ebből az esetből az a tanulság, hogy Istennek népe többet szenved az ellenség ravaszsága, mint erőszakos támadása miatt. Legjobbannak kell félni a bűnnek csalárdságától. Sátán oly ügyesen rejti el a bűnnek igazi lényegét, hogy az igen sokszor igazságnak tűnik fel a bűnöző szemében. Sátán igen kívánatosakká teszi a világ útait, a gyönyört és öngazságot. Sajnos sok keresztyén nem keresi Istentől, vagy az ő ígététől a tanácsot és így alkalmat nyújt az ellenségnek a kísértésre.

A kezdődő bukás. Birák 2, 13—15.

A választott népnek erkölcsi súlyedése a pogányokkal való összevegyüléssel kezdődött. Midőn hittek Istenben, megtisztították a földet a kanaánitáktól; de midőn Isten távol maradt, megmaradtak a kanaániták. Ugy van ez a lélek életében is, az igazi cél a Krisztusban az, hogy a lélekben semmiféle szenvedély ne uralkodjon és semmiféle bűn ne székelyen. Ő de hányszor hagynak fel a keresztyének a küzdelemmel! Azt mondják, hogy az ő Ádám túl erős számukra, hogy nem győzhet le végképen. De ne adjunk helyet az ilyen gondolatnak! Juda oroszlánja minden láncot elszakít! A Benne való hit által nagyobbak lehetünk a hódítóknál! Adjuk csak neki a mi életünkhez a jogot! A bűn nem fog többé uralkodni halandó testünkben!

A zsidók egyszerű szokásai biztosították számukra a testi egészséget; de miután a pogányokkal összeszövetkeztek és engedtek az étvágy és élvezet vágyainak, fokozatosan elvesztették testi erejüket úgy mint lelki és erkölcsi erejüket is. Bűneik miatt az izráeliták eltávoztak Istentől; erejük elvéteztet és többé meg nem állhattak ellenségeik előtt. Végezetül ugyanazon népek alatvalóivá lettek, akiket anakelőtte Isten segítségével legyőztek.

Istennek türelme és bűnbocsánata.

Izráel ismételt bűnbeesése, új megtérése ragyogó fénybe állítja a két nagy csodát: az ember kitartását a hűtlenségben és Isten fáradhatatlan kitartását a megbocsátásban.

7. Lecke. 1930 február 15-

Lecke Gedeon gyapjáról.**I. Elnyomatva a midianitáktól.**

1. Izráel vétkei miatt a Midianiták kezébe adatott.
2. Elnyomatva Izrael visszatért Istenhez. Proféta által emlékeztette őket az Úr az ő gyakori segítségére a múltban és engedtlenségükre.
3. Hogy nekik segítséget nyújtson, angyalt küldött Gedeon elhivatására.

II. Gedeon elhivatása.

1. Midőn Gedeon elhivatott, kifejezte csüggedését Izráelnek állapota felett.
2. Midőn Isten megparancsolta, hogy menjen, Gedeon védekezett az ő családjának szegénységével és az ő saját alacsony helyzetével.
3. Midőn Gedeon az isteni elhivatásnak egy jelét kérte, az angyal tüzet hozott elő a sziklából és eltűnt.

III. Az isteni támogatás bizonyossága.

1. Gedeon első feladata volt Izráel megreformálása.
2. Midőn Amalek Izráel ellen jött, Isten fellelkesítette Gedeont, hogy összegyűjtse a népet háborúra.
3. Annak jeléül, hogy Isten velük lesz a harcban, Gedeon jelt kért és kétszer kapott jelt a gyapjuval.

Az Úr profétát küldött. Birák 6, 7—10.

Nem tudjuk ki volt az a proféta, akit Isten küldött az ő imájuk meghallgatásaként, hogy megdorgálja őket bűneikért és megtéréshez vezesse őket. A nehézségek szükségessé teszik, hogy meglágyítsák a népnek szívet, hogy hajlandók legyenek bevenni a proféta szavait. Célja volt hallgatóit megismertetni igazi állapotjukkal. Látniok kellett Isten irgalmát és jóságát és hallani saját gonoszságukat és Istentől való elszakadásukat.

Az Úr nem volt megelégedve azzal, hogy profétát küldjön a bűnök kárhoztatására, hanem küldött egy angyalt is a szabadításra, aki valószínűleg Jézus maga volt. A proféta azért küldetett, hogy tanítson és bátorítson, az angyal pedig hogy megerősítse a proféta szavait, hogy elhívja és megbizta Gedeont a szabadítás munkájával és hogy csodákat műveljen, hogy természetfölötti bátorsággal lelkesítse őt és az eredmény bizonyosságával.

„Béke legyen veled, ne félj.“ 22. 23.

Meg kell tanulnunk a leckét, hogyha békességünk van Istennel, akkor lesz békessége a lelkünknek. Az Istennel való békességünk kiszélesedik az Isten békességévé bennünk. Ha közel érünk hozzá és megszűnünk dolgainktól és megengedjük, hogy Ő ellenőrizze és irányítsa utainkat, akkor lecsendesül a vihar. A külső zavarok sohasem oly nagyok, mint a belsők. A nyugalom titka nem más, mint megszűnni magunkban bizni, magunktól vezetetni magunkat és a magunk céljait követni és önmagunkra támaszkodni. Ha ezt megteesszük sohasem leszünk a félelem zsákmányai. „Kinek szive reád támaszkodik megőrződ azt teljes bekével, mivel tebened bízik.“

Gedeon jelt kér.

Gedeon nem hitelenségéből, vagy kételkedésből kért jelt, hanem gyenge hitének megerősítéséért. Ezért nem számította Isten bűnül néki. Ha gonosz nép jelt kér, nem adatik néki jel, de hogy ha hívő segítséget kér Istentől, hogy erőben gyarapodjon, mint az ő eszköze, akkor nem kér hiába. Gedeon gyapja jelképezi az ő kis seregét, amely sereg jelképezi Isten népét.

8. Lecke. 1930 február 22.

Az eredmény nem függ a számtól.**I. Izráel serege.**

1. Az első hívásra 32,000 izráelita jött össze, de Isten sokalta az ő számukat.
2. A félénkek haza mehettek, mire 10,000-en maradtak.
3. Isten parancsának tanúságaként 300-an maradtak, akik felől az Úr kijelentette, hogy általuk szabadítja meg Izráelt.

II. Elkészülve a harcra.

1. Isten elküldötte Gedeont a midianita táborba, hogy hallja az álmot, amely megerősíti őt a győzelemben.
2. Gedeon azonnal parancsot adott, hogy az ő serege a cserép korsókkal és fáklyákkal adanduljon.

III. A midianitákkal való harc.

1. Három csapatba osztva, Gedeon emberei éjfélkor eltörték cserép korsójukat és hallatták harci kiáltásukat.
2. A midianita tábor futásnak eredt, üldözötve Izráeltől.
3. Efraim csatlakozott Izráelhez, feltartóztatták a midianitákat és elfogták az ő királyait.

IV. Az eredmény vereségre fordult.

1. Izráel Gedeont királlyá akarta tenni, de ő vonakodott.
2. Gedeon vétkezett azzal, hogy papi felelősséget vállalt.
3. Gedeon halála után Izráel ismét eltért Istentől.

„Jerubbaál ez Gedeon“ Birák 7, 1.

Gedeon a legelőkelőbb a birák között. Bátorság, kitartás és óvatosság jellemzik őt. Ő az ő háborúját Midian ellen a Baál elleni harccal kezdte meg, akinek imádása okozta az ő elnyomatásukat. Ha valaki meg akar szabadulni attól a nyomorúságtól, amelyet az Istentől való elszakadás hozott létre, úgy előbb a bálványokat kell elvesztenie, mielőtt meglámadhatná a pusztítót. Zard ki a bűnt és kizártad a nyomorúságot. Ő előbb megszerezte az ő új nevét Jerubbaál (Pereljen vele Baál) és ismeretes lett, mint Baál ellensége, mielőtt megfújhatta a forradalmi kürtöt. Az ő neve a győzelem előjele.

„Aki fél és retteg.“ 2—4. vers.

A félénkeket azért kellett hazaküldeni, mivel zűrzavart, felbomlást és szélszórátást okoznak a seregben. Így vannak ma is a gyülekezetben lelkek, akik félénkek és mindenkor látják a nehézségeket, azonban sohasem látják meg az utat, hogy hogyan lehet azok fölött diadalmaskodni. A félelem a hitnek ellenkezője, amely ezért elzárja az ajtót, melyen keresztül Isten hatalma belépne és segítene. A félelem lezárja azon ajtót, melyen bejutna a kegyelem, amely bennünket győzőkké tesz; a hit megnyitja az ajtót és beteljesíti saját bizodalmit. Jegyezd meg! Istennek kevés emberre van szüksége, de ezek az alkalmasok!

Az Urnak és Gedeonnak fegyvere. 20. vers.

Az ígélet „ha Isten velünk, kicsoda ellenünk“ a maga teljességében megnyilvánult a 300 hívő emberből álló kicsiny seregben. A történet lehetetlennek látszhat, hogyha emberi hatalom intézkedett volna az ügyben, azonban, ha a Seregeknek Úra parancsnokol 300 katona fölött az teljesen elég. Ő félelmet gerjeszt az ellenség szívében és egy eltört cserép korsó, amelyhez Isten mellé áll, hatalmasabb mint a kétélű fegyver az embernek kezében.

nevezhetünk. Az élénk és jó tanítógyűlésnek ezért az eleven szombatiskola lehet a következője.

A szombatiskolára is vonatkozik azon alapelv, hogy egy tanító csak olyan magasságba emelteti tanítványait, amilyenén ő maga is áll. Ezért minden szombatiskolának, amely tanulóit a hitben előbbre akarja juttatni és a kegyelemben, valamint a tudásban növelni akarja őket — állandóan arra kell törekednie, hogy tanítóit és egyéb tisztviselőit tökéletesítse és kifejlessze. Ezen fontos célt szolgálják a tanítógyűlések; ezek képezik a szombatiskolai tisztviselők tanítványát.

A tanítógyűlés feladatai közé tartoznak: a lecke és a tanítási módszerek megbeszélése, gondolatcserélés az egyöntetű tanulmányozás lehetővé tétele céljából, továbbá utak és módok keresése a szombatiskola intézményének emelése és eredményessé tétele céljából.

A lecke megbeszélése előfeltételezi a tárgy kimerítő ismeretét. Ha azt akarjuk, hogy ezen megbeszélés a tanítógyűlésen valóban gyümölcsöző legyen, akkor minden egyes tanítónak felkészülve kell az összejövetelre jönnie, t. i. hogy a leckét már odahaza jól áttanulmányozta legyen. A tanítónak nem szabad a tanítógyűlést kizárólagos előkészületi hely gyanánt tekintenie. Ha a résztvevők előzőleg már annyira magukévá tették a lecke anyagát, hogy teljesen függetlenek a leckefüzettől akkor a megbeszélés élénk és gyümölcsöző lesz; gondolatszegénység kizárt dolog lesz. Sőt éppen ellenkezőleg nem a gondolatok, hanem az elegendő idő fog hiányozni mindezeknek a megbeszélésére.

Az ilyen megbeszélés, amelyet egy diszpozíció alapján kell végigvezetni, lehetővé fogja tenni a lecke mélyebb pontjainak és igazságainak a kimerítését is. De ügyelni kell arra, hogy ki ne lépünk a lecke keretéből.

A tanítógyűlés feladatát képezi a tanítási rendszerek megbeszélése is, melyről majd a következő számban fogunk írni. Voigt Miksa

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Szemtől-szembe!

„Minden tanítónál értelmesebb lettem...” Zsolt. 119, 99.

Dávidnak fenti bizonyágtételét minden egyes hetednapí adventistának személyes tanulmányává kell tennie. Munkánk, feladatunk,

felelősségünk teljes kiélése, mind-mind nemcsak körütekintést, hanem isteni bölcsességet is igényel. Tudnunk kell lelkekkel bännünk. kiket Isten reánk bizott; ismernünk kell azon lelkeknek szükségleteit, kiket az Úr kezeinkbe adott. Minderre csakis Isten tehet bennünket alkalmassá. Azonban hogy Dáviddal elmondhassuk, hogy értelmesek lettünk, tanulnunk kell Megváltónktól munkánk, feladatunk minden körülményeit illetőleg. Most a személyes munkának fontosságát szeretnénk egy-két gondolattal hangsúlyozni.

Joggal mondotta azt valaki, hogy az adventi nép minden egyes tagja egy misszionárius. S ennek így is kellene lennie nemcsak egy bizonyos százalékban, hanem teljes száz százalékban. Ha „minden tanítónknál értelmesebbek” akarunk lenni, úgy a lelkekkel úgy kell érintkeznünk, mint azt Jézus is tette. Hogy dolgozott Ő tanítványával és követőivel? Minden egyes evangéliumi példa azt a feleletet adja, hogy „Szemtől-szembe!” Amiképpen harcolnunk kell ellenségünkkel szemtől-szembe, úgy kell lélekmentő és lélekmegőrtő munkánkat is szemtől-szembe végeznünk.

Fontos igazság az, amit a gyakorlat is megerősít, hogy a hozzánk legközelebb állókra mi gyakorolhatjuk a legnagyobb befolyást. A gyülekezet életében azért is van a diakonus intézmény, hogy a testvéri közösségen belül egy még közelebbi testvéri körrel rendelkezessünk és hogy azzal a 6—8 lélekkel, akik reánk bizattak, igazi missziómunkát végezhesünk és őket Krisztus számára megtarthassuk. Ehhez szükséges a megfelelő lelki érintkezés, a bizalom, a megértés és ami saját élet tapasztalatunk. Itt lép előtérbe a belmissziómunka legfontosabb formája: a személyes, szemtől-szembe való munka.

Amiképpen személyes munka, személyes beavatkozás dönti el gyakran nemzetek sorsát a háboruk alkalmával, úgy nagyon sok lélek lett már megtartva ezen munka által és még több lett elvesztve ezen szemtől-szembe való munkának hiánya miatt.

Jézus tevékenységében látjuk ezen munkának fontosságát. Ő tanítványával nemcsak mint közösséggel foglalkozott, hanem külön vette őket gyakran, hogy a személyes munkát elvégezze, amelynek oly csodálatos eredményei voltak. Különvette Pétert is (pl. Ján. 21. r.), hogy lelki életében segítségére legyen. És ezen munkának volt azon eredménye, hogy a gyöngye Péterből az a lélekmentő lett, aki egyetlen prédikációjával ezeket tudott megnyerni Isten

országa részére. Péter maga is megtanulta a személyes munkát. Isten Lelke velünk is így dolgozik még ma is. Gyakran elvisz olyan helyekre, ahol csak egyedül vagyunk, hogy mint az Irás mondja: „... a szívünkre beszéljen.“ Hős. 2, 13. Nékünk is így kell tennünk a reánk bízottakkal. Ján. 17, 12.

Ezen személyes munkának alkatrészei: a megértés, a bizalom, a szeretet. Együtt kell tudnunk érezni azon lélekkel, akivel lelkünk érintkezik; bizalommal kell lennünk azzal szemben, hogy viszont is bizalmat nyerjünk, és végül egy olyan szívre van szükségünk, amely szív nem tud mást tenni, mint — szeretni. Tehát gyűlölni, irigykedni, haragudni sohasem! Így állunk aztán szemtől-szembe a lélekkel, hogy a legnagyobb munkát, a lélekmegnyerő, a lélek-nemesítő és a lélekmegtartó munkát elvégezzük.

Ha valakire valami panaszunk van, vagy megbántott, megsértett bennünket, úgy ezt ne mondjuk el mindjárt olyan személyeknek, akiknek ezzel nemhogy nem segítünk, hanem egyenesen ártunk. Mit ér, ha valakire esetleg sarat dobálunk, mikor az illető meg sem érdemli azt; vagy ha még meg is érdemelné, ezt még akkor sem tehetnénk, hiszen Megváltónk sem tette ezt. Beszéljünk az illetővel szemtől-szembe! Ha mi is vétettünk néki, forduljunk hozzá egy megbocsátani kész szívvel, s meglátjuk azon csodálatos eredményt, amely két kiengesztelésre vágyó lélek találkozásából és személyes munkájából ered.

Mig a nagy egyházaknál nem találjuk meg a közösség munkájában ezt a személyes munkát, addig nálunk ez rendkívüli fontossággal bír. Nem csodálhatjuk a nagy egyházakban előforduló nagyobb tagvesztéseket, hiszen nekik nincs személyes munkájuk. Ők csak a tömegmunkát ismerik, s a tömegmunka marad mindig a darabos, a hibás és nem a finom, hibátlan munka.

Minden ténykedésünkben és így a személyes munkánkban is, legyünk a nagy Mesterünk követői, hogy értelmes munkánknak gyümölcsei is legyenek. Ján. 15, 4.

Jenik Gy.

Tisztviselőgyűlés Nagykanizsán.

Ez év október 11-től 13-ig tartotta a Nyugati terület első tisztviselő megbeszélését. Pénteken jelen voltak az összes tisztviselők, az Unió részéről Minck atyafi és még néhány munkás, vala-

mint a terület összes munkásai. Pénteken a gyülekezeti vének, pénztárosok és jegyzők tartották megbeszélésüket. Szombaton, vasárnap délelőtt és délután a szombatiskola, diakónia és belmisszió pontjai lettek megtárgyalva. A tisztviselők és a hallgatókként megjelent testvérek élénken vettek részt a megbeszélésekben. Reméljük, hogy ezen összejövetelekből áldás fog az egész területre áradni és a tisztviselőkar, mely eddig egyes pontokban nem ismerte közösségünk irányadó elveit, ezután felkészültebben és művünket irányító elvek alapján tud eljárni. Fontos, hogy művünk az egész Unióban, de az egész világon is egy közös rendszerre legyen felépítve, egészséges szervezet pántjával legyen átfogva, hogy rajta sem e világ támadásai sem a pokol kapui erőt ne vegyenek.

E komoly napokban tömörülnünk és egye-sülnünk kell nemcsak a védekezésben, hanem az előretörő munkában is. Hálát mondunk az Úrnak az ott jelen volt és megismert hűséges tisztviselőinkért, akik a munka terhéért Jézusért örömmel hordozzák.

Miközben hitszemeinket jönni készülő Megváltónkon tartjuk, tegyük szeretett testvéreim két kezünket az eke szarvára és fejezzük be ez országban is az utolsó üzenet hirdetését pusztuló felebarátaink között. Aki Jézus munkatársa lett, az bátran mondhatja Dáviddal együtt: „Az én részem kies helyre esett.“

Sohlmann K.

Külmisszió.

E rovatért MINCK A. felelős.

A közeli és távoli misszióterületekről.

Conradi, Montgomery és Kern atyafiaknak a Generál Konferenciától való jelenlétében volt megtartva a Középeurópai Divízió őszi bizottsági tanácskozása ez év november 11-től 15-ig Berlinben. A megnevezett testvérek által vezetett előadások valamennyiünket erősítettek hitünkben és azon tudatban, hogy Isten az adventi néppel van és művét a befejezése felé viszi.

Conradi atyafi Zsid. 10, 1—2-ből kiindulva kimutatta azt, hogy Jézus, az Isten Báránya, minden időben az emberiség reménysége volt és maradni is fog. Ján. 1, 29. Ésa. 53, 7. Jel. 5, 6. 12—14. Montgomery atyafi 2. Tim. 2, 19. verse alapján szemünk elé tárta azt, hogy Isten terve és igazsága megáll Sátán minden tomlása dacára is, és hogy azt Ő csodálatosan ki-

vitelre juttatja és művét hamarosan befejezi. Jel. 6, 2. Zsolt. 76, 11; 144, 1—2. Ésa. 28, 29. Kern atyafi pedig Ján. 21, 15. verséből kiindulva az ifjúságért és a gyermekekért való gondoskodásunkat meleg szavakkal hangsúlyozta. Ifjúságunknak szüksége van szeretetünkre, tanácsainkra és bizalmunkra. Az ifjúság Isten művében sokat tehet és akar is tenni. Vonzódjunk fiataljainkhoz és ajándékozzuk nekik bizalmunkat, mert „a bizalom megerősít a jóra, a bizalmatlanság pedig megöl”.

Szivesen továbbítok alább néhány tapasztalatot, melyeket az ülés alkalmával vezető testvéreinktől hallhattam:

Schuberth atyafi, aki Müller atyafival augusztustól egészen október elejéig Perzsiát utazta be, elmondta élményeit és többek között azt, hogy a mohamedán országokban a missziómunka habár nehéz, de Isten segítségével igérettel teli. Sultanabedban (Perzsia) a mohamedán lakosság közül 13 előkelő ember kért miniket egy iskola felállítására. A jelenlévő mohamedán főpap is hozzájárult ezen kéréshez. Habár ebben az iskolában a vallás kötelezőleg nem tanítható, szabad azonban nagy férfiaknak, és így az Ó-Szövetség prófétáinak és hitférfiainak, valamint Jézusnak is mint prófétának életét és erkölcstanát tanítani. Az is meg van engedve, hogy a tanrenden kívül vallásos összejövetelek is tarthatók.

Ézsak-Perzsiában egy kurd érdeklődik az igazság iránt, aki már sokat szenvedett az evangéliumért. Néhányan az ő törzséből valók, meg akarták őt ölni, és életének megmentése csakis édesanyjának és testvéreinek feláldozásával volt lehetséges. Anya és leánya azután életükkel fizetett meg ezért. Ezen barátunk a Bibliát törzsének a nyelvére, a kurdra, már le is fordította. Istennek így mindenütt meg vannak az eszközei.

Montgomery atyafi beszélt az indiai művünk előrehaladásáról, valamint az indiánok közötti és a dél-amerikai Titikaka-tó körüli munkánkról. Elbeszélte, hogy India egy részében 6000 hindú (benszületett) látogatja előadásainkat és nagy érdeklődést tanúsítanak az igazsággal szemben.

Művünk a perui indiánok között kezdettől fogva nagy ellenállásra talált, az ott uralkodó egyházzal szemben. Az az egyház, lett a más-hitűek üldözőjévé, amely kezdetben magát tekintette az üldözöttnek. Ezen üldözések közepette 23 indiánnak az életét kellett odadnia, mert üzenetünket szerették. Ezek közül néhányan közösségünknek már megkeresztelt tagjai voltak.

1912-ben az első benszületett munkásunk hét hónapot töltött fogságban. Az egyik bizonyos egyház papjainak felbujtására hamis váddal illették. Roppant rossz elbánásban részesült. Nem egyszer enni sem kapott. Felesége látta el őt naponta étellel. Ötször hallgatták ki és kérdezték meg tőle, hogy abbahagyja-e a prédikálást. Mindannyiszor azt felelte, hogy nem akarja Megváltóját megtagadni.

Egy szabadgondolkodású képviselő hallott róla és magáévá tette ügyét. A nyilvánosság elé vitte az esetet és nemcsak arról gondoskodott, hogy testvérünk kiszabadulhasson, hanem arról is, hogy egy vallásszabadságról törvényt adjanak ki. Valóban: „Isten tanácsa csodálatos és dicsőn viszi Ő azt véghez.” (Ésai. 28, 29. német fordítás.)

Sokat ígérők, azonban nagyok és szükségelteljesek is Divízióink misszióterületei. Ennek megoldása részünkre is: több munkás és több anyagiak. Isten segítségével mult év szeptembere óta 34 misszionárust küldhettünk ki.

Igy szivesen hozunk áldozatot, mint nép az utolsó üzenet elterjedéséért. A pogány- és a misszióterületeken magukon is rendelkezésünkre bocsátanak anyagi javakat. Montgomery atyafi jelentette, hogy egy magasállású brahma (papi kaszt) Indiában 211,000 pengőt és egy indiai fejedelem 136,000 pengőt adott indiai orvosi művünk részére. A Hassó testvérek, akik Bagdadban tekintélyes kereskedők, a mű szolgálatára rövid idő alatt 190,000 pengőt áldoztak.

Láthatjuk így, hogy ez a mű Isten műve. Neh. 6, 16. utolsó r. Imádkozzunk és dolgozzunk Jézusért és eljöveteleért. *Minck A.*

Könyvevangélista.

E rovatért WICKLEIN A. felelős.

Tapasztalatok Magyarországról.

A könyvevangélista mint életmentő.

Cs. pusztán történt. A könyvterjesztés közben a kastélyban teljes csend honolt. Midőn többszöri csengetésemre s végül erős kopogtatásomra sem kaptam életjelt a ház belsejéből, már el akartam hagyni a kastélyt, de valami annyira nyugtalanított, hogy ismét elkezdtem még erősebben zörgetni. Végül a ház úrnője előjött, kinek kusza, zavarodott és nyugtalan viselkedése rosszra engedett következtetni.

A felajánlott könyvet azzal a megokolással utasította vissza, hogy neki nincs szüksége már semmire. Miután a helyzetet láttam, Jézus második eljövételéről és az utolsó idők állapotáról kezdtem beszélni neki. Ezekután helyel és kávéval kínált meg. Beszélgetésünk közben súlyos anyagi helyzetére tért át, melyek életuntá tették. Ezen szavakkal egy kis asztalkáról felkapott hirtelen egy revolvert és azt mondta: „Nem tudom kicsoda ön, de a jó Isten küldte hozzám, mert a szavak, melyeket hozzám intézett, megkaptak és megnyugtattak. Mielőtt eljött épen öngyilkosságot akartam elkövetni.” Sírva beszélt el élete történetét. Most a jelenvaló igazsággal foglalkozik e lélek. Adja az Úr, hogy azt megismerhesse.

Gajcsi J.

Célkitűzés és Isten vezetése.

Egy alkalommal 10 könyvet tűztem ki célul. Este 6 óráig csupán 6 könyvet tudtam megrendelésre felvenni. Mielőtt az utolsó házba mentem, Istenhez fohászkodtam segítségért. Isten meghallgatta imámat, mert minden egyes család rendelt egy könyvet, úgyhogy céloamat túlhaladtam. A szállítás alkalmával egy család a könyvet pénzhiány miatt nem tudta átvenni. Bár többször megkíséreltem a könyv leszállítását, e családot sohasem találtam otthon. Néhány hónap letelte után az uccán találkoztam ezzel az asszonnal ki megkérdezett, mikor hozom a könyvet. Mindjárt átadhatom, felelém neki. Ő azonban kért, hogy menjek vele a lakására, mivel szeretne beszélni velem. Mindjárt tudtam mit akar, de azért mégis elmentem. Mikor odaértem, összehozták az összes könyveket és azt követelték, hogy mindegyiket vegyem vissza. Arra utaltam, hogy ezt nem szabad megtennem. Végül 2 órai beszélgetés után átvette ez az asszony a könyvet és ma férjével együtt közösségünknek tagjai. Lakásukon kb 2 évig tartottuk az összejöveleket és ma 13 testvérünk van ebben a városban.

Gsiszér M.

Az Úrért végzett munka nem hiábavaló.

Egy községbe mentem dolgozni, mely lakhelyemtől kb 8 km-re fekszik. Mivel nyár volt, kevés embert találtam otthon és így nagyon gyenge volt az eredményem. Egy kissé elszomrodva és azzal a gondolattal mentem haza, hogy nem volt érdemes egy pár darab folyóiratért ezt a 16 km-es utat megtenni. De Istennek útjai nem a mi útaink. Nemsokára egy fiatalember jött a

gyülekezetbe, aki egy általam akkoriban eladott folyóirat birtokába jutott és érdeklődött az igazság után. Néhány hónap múlva megkeresztelkedett és már több mint két év óta derék könyvevangélista. Általa két családtag is jött az igazsághoz és kettő áll a keresztség előtt. E családból öten fogadták el az igazságot. Azonkívül még négy tagunk van ebben a községben. Ez azt bizonyítja, hogy a munka melyet az Úrért végezünk nem hiábavaló. Istené legyen érte a dicsőség.

Kollmann M.

Tapasztalatok külföldről.

A legfiatalabb kiadóhivatal.

Hall H. atyafi jelenti a „Review and Herald” 9. számában, hogy berendezték 57-ik kiadóhivatalunkat a Fidzsi-szigeteken, Suva-Bowban. Az ottani folyóiratunk neve „Narama” és 3000 példányszámban jelenik meg. A nyomdában ben-szülöttek dolgoznak. A kiadóhivatal vezetője Litster W. R. atyafi.

Braziliából.

Néhány évvel ezelőtt egyik könyvevangélistánk egy műhelyben akart eladni könyveket, de a segédek nem vettek tőle. Azután a mesternek kínálta fel a „Nagy küzdelem” című könyvet, aki szerette volna azt megvenni, de épen csak annyi pénze maradt, a munkabérek kifizetése után, amennyi egyik, másnap reggel benyújtandó számlája kiegyenlítésére volt elegendő. De a könyv annyira megtetszett neki, hogy annak dacára is kifizette az árát. Felesége szemrehányást tett neki ezért, de midőn este felolvasott neki a könyvből, ő is megnyugodott. Másnap kellett volna a 20 pengős számlát kifizetni. De mielőtt azt elhozták volna, előbb hoztak neki egy 400 és egy 500 pengős számlakiegyenlítést, úgyhogy mire a 20 pengős követeléssel megjelent a várt hitelező, azt könnyűszerrel ki tudta egyenlíteni. A mester szívében megőrizte ezt a történetet. Mennyire fog ezen könyvevangélista örvendezni, ha majd egykor Isten országában találkozni fog ezzel a lélekkel, aki időközben elfogadta az igazságot és szintén atyafivá lett.

Fries A.

Aki másnak prédikál, önmaga azonban elvettetik, az hasonlatos azon emberekhez, akik Nőé bárkáját ácsolták, de bele nem kerültek; azon utmutató táblákhoz, melyek mutatják ugyan másnak az utat, maguk azonban egyhelyben maradnak.

Hirek mindenfelől

A sárga veszedelem nem fantazmagória többé. A népszövetségi statisztika szerint ugyanis a földön mindössze 750 millió fehér ember él, míg a sárgák száma meghaladja az egymilliárdot. Ehhez még hozzájárul az a súlyosbító körülmény is, hogy a sárgák lényegesen szaporábbak a fehéreknél. Ma még, amikor a nyugaton bevezetett higiénikus rendszabályok és berendezések egyelőre kevés alkalmazást találnak Ázsiában, különösen Kínában, a szaporodási különbséget áthidalja a sárgák lényegesen nagyobb halálozási arányszáma, de már így is négy sárga jut három fehér emberre, amiből könnyen kiszámítható, hogy igen rövid időn belül kétszerannyi sárga lesz a földön, mint fehér. (B. H. 1929 nov. 24.)

Amikor tehát a Biblia a „napkeleti királyok” felkerekedéséről beszél, olyan eseményt jövendöl meg, melyet a tények már napjainkban is kézzelfoghatóan igazolnak.

1934-ben kétmilliárd, 2130-ban pedig húszmilliárd lenne a föld lakosainak száma. A népszámlálás végső eredménye az a megállapítás, hogy ezidőszereint a földön ezerkilencszázötvenmillió ember él. Ez a szám majdnem teljesen pontos, lefelé vagy fölfelé legfeljebb ha tízmillió lehet a differencia. Ezek szerint igen közel van az az idő, hogy földünk lakosságának száma elérje a kétmilliárdot. Hogy mikor következik ez be, már most is kiszámítható. Régebbi statisztikákkal való összehasonlítás révén kiderült, hogy az átlagos szaporulat a földön évenként tizenkétfélmillió fő. Négy év alatt, tehát 1933–34 táján, lépi át a kétmilliárdos határt a föld lakosainak száma. Georg R. Knibbs társadalomtudós szerint a Népszövetség által megjelölt évi tizenkétfélmillió szaporulat túlságosan kicsinek van felvéve és művében, amelyben az emberi szaporodás matematikai törvényeiről ír, megállapítja, hogy hatvanegy esztendő múlva megkét-szereződik, száz év múlva megháromszorosodik, kétszáz év múlva pedig megtízszereződik az emberiség létszáma. 2130-ban tehát földünkön közel húszmilliárd ember fog szorongani, feltéve, ha közben valamely előre ki nem számítható világkatasztrófa meg nem tizedeli az emberiséget. A szociológusok különbözőképpen ítélik

meg, hogy vajjon képes-e a föld ennyi ember számára elegendő helyet és táplálékot nyújtani. Penck, a világhírű anthropogeografus szerint tizenkétfélmilliárdnál van az a határ, amelynél a föld teljesítőképessége megszűnik. (B. H. 1929 nov. 24.)

A Szentírás ihletett jövendölései azonban meggyőzhetnek bennünket arról, hogy a világ nem fog fennállani addig, amíg a népsűrűség következtében lenne kénytelen önmagát elpusztítani, hanem Isten közbelépése már a közeljövőben véget vet e világnak, hogy annak romjain felépítse az ő örökkévaló országát.

Mózes törvénytáblái. Nemrégiben azt a hírt terjesztették, hogy megtalálták a tízparancsolat eredeti kőtábláit. Az amerikaiak e hírre expedíciót küldtek a sinai hegyi táblák vizsgálatára. Kairóban ültek össze a tudósok és megállapították, hogy nem táblákat találtak, hanem sziklába vésett írást. Ez sem lehet egyiptomi eredetű, mert nem képirás, hanem betűírás és csak keverve van rövidített képirási jelekkel. A kivehető szavak a szemita nyelv szókincséhez tartoznak. Azt következtetik ebből, hogy a zsidók már 1500 évvel Krisztus előtt ismerték az írást, tehát előbb, mint a föníciaiak.

„Isten embere”. „Úgy fénylnek a ti világosságotok, hogy... az emberek dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Jézus eme szavait a maga életében valóra váltotta az az atyánkfia, akiről egy református lelkész egyik könyvében így emlékezik meg: „Vándorlás képében egyszer Isten embere járt ott — azóta már tudom, hogy adventista volt — a kastély óráit javítgatta, munkaközben szeretett Istenről, Bibliáról, angyalokról és ítéletről beszélni.” Fiers Elek „Isten pénzügyei.” 13. old.

Róma egyházpolitikája. Róma egyházpolitikája korántsem az a merev vastorony, amivé a dogmatikáját építette. Inkább nyújtható, mint a gummi. Más Amerikában, más Hollandiában, más Csehországban és más nálunk. Mindig az adott helyzethez igazodik. Könnyörtelen, ahol teljes gyöngeséggel áll szemben, de a megértés és békesség köpenyébe öltözködik, ahol akadályra bukkan. Az akadályokat meg tudja kerülni, mint a gyökér a sziklát. Jelenleg a do-

minikánusok és ferencesek hátratételével a jezsuita gondolat irányítja a római politikát. Ez pedig soha igazi békét nem köt, de a harca attól függ, milyen erők állanak vele szemben.

A kiírthatatlan vallás. Míg a szovjetkormány öt éve a legkíméletlenebb eszközökkel folytatja a vallásosság kiirtásának kiméretlen harcát, bezárítja a templomokat, elűzi, mártíromságra juttatja a papokat, égeti a szent könyveket, addig a sajtó igen érdekes tényeket közöl a harc következményeiről. *A nép, a templomok bezárása, papok elűzése után sem tud megenni vallás nélkül s gyakran a pogányság karjaiba veti magát s őseinek isteneit imádja a tilalmazott igaz Isten helyett.* A Pravda felemlíti az egyik, Murmanszk melletti falu esetét, ahol egyik öreg embert választották papjukul polgártársai, két galambot, két kakast, két fehér bárányt égetett meg a nép előtt az oltár tűzén, hogy esőt eszközözljön ki az istenektől. A szertartás tánc és ének kíséretében ment végbe. Szibériában ezenkívül az Ofinor szerint számos sámán (pogány varázsló) jár faluról-falura, a népet a keresztyének, főleg a doktorok és tanítók ellen izgatva.

Halotti jelentés.

1929 október 24-én elaludt az Úrban Kovács Andrásné enyingi testvérnőnk, aki 1924 óta volt gyülekezetünk hűséges és áldozatkész tagja. Bár betegeskedése már régóta ágyhoz kötötte, mégis boldog volt, ha részt vehetett egy-egy úrvacsorai összejövetelen. Isten művére szánt adományait odahaza összegyűjtötte és halála előtt meghagyta hozzátartozóinak, hogy juttassák el azt rendeltetési helyére; ami valóban meg is történt.

Mivel k. testvérnőnk az egyházból nem lépett ki, ennek folytán a temetést a református lelkész végezte el. Reméljük, hogy a feltámadáskor őt is viszontláthatjuk.

Veszprémi Ida.

1929 december 9-én elaludt az Úrban Mató András atyánkfia 79 éves korában. Az elhunyt másfél év óta volt hűséges tagja kiszombori gyülekezetünknek. Októberben 12 km-t gyalogolva jött be Makóra úrvacsorát venni, majd másnap további 6 km-t gyalogolt csak azért, hogy egy másik összejövetelen is részt vegyen. Visszafelé is gyalog tette meg az utat öreg atyánkfia. Halála előtt még figyelmeztette a szintén idős, világtalan hugát, hogy készüljön fel az Úr eljövetelére.

A háznál valamint a sírnál az alulírott tartotta a gyászbeszédet, mintegy 200 jelenlévő előtt 2. Tim. 4, 7. 8. verse alapján. Reméljük, hogy az első feltámadáskor viszontlátjuk őt.

Debreczeni Sándor.

Kedves gyermektanítók!

Valamennyien hallottatok már bizonyára a gyermekiskolai „Emlékképekről”, melyek szombatról-szombatra ugyanazt a képet ábrázolják, mint a képtekercs képei. Egy évre 48 darab ára 1 pengő. E sorozat olyan hasznos és annyira olcsó, hogy egy kis megerőltetéssel iskolátok valamennyi gyermeke számára beszerezhető. Beszéljétek a bizottsággal és a helybeli munkással és ha csak módotokban áll, rendeljétek meg kicsinyeitek számára e tanító és nevelő segédeszközt. A folyó év végén lejárt megrendeléseket kérlek ujítsátok meg levélileg. Megrendelhető az ifjúsági osztálynál. (Nagy E., Budapest, V., Székely Bertalan ucca 13.)

REGGELI DICSÉRET

1930.

Kiadónk elkészítette a következő évre szóló REGGELI DICSÉRETET. Kedves füzetünk az idén Jézus életén vezet bennünket keresztül. Hiszszük és reméljük, hogy áldásul lesz fiatalságunknak és idősebb testvéreinknek is. Szerezzétek be és tanulmányozzátok válogatott szövegeit reggelről reggelre, dicsérve Istenünket a minden nap megújuló kegyeleméért.

Reméljük, hogy e füzet megnyeri külsőleg is valamennyietek tetszését. Megrendelhető a Kiadóhivatalnál.

Ára 1 pengő.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla
Kiadja

H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió

Egyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST